

Szivárvány

2014. NOVEMBER • XXXV. ÉVFOLYAM • 379. SZÁM

11.

DÖME ZSUZSA versei

Elfáradt a mandulám

A torkomon van egy kapu,
bekukucskált rajta apu,
és azt mondta, lám, lám, lám,
begyulladt a mandulám.

Mandulának az a dolga,
hogy a vírust távol tartsa.
Valóságos oltalom:
őrt áll mindkét oldalon,

néha kell neki pihenni,
olyankor nem tud figyelni.
Így történt, hogy
lám, lám, lám,
elfáradt a mandulám.

Láz, álom

Hiába is méregeted,
nincs már lázam, elhiheted.
A kedvedért ettem almát,
nyalogattam mézet, mannát,
ittam teát. Csipegettem
kekszet is, és mind megettem
azt a savanyú citromot
meg a kanalas szirupot.
Úgyhogy most már
semmi bajom.
Kaphatnék fagyaltot vajon?

A watercolor illustration of a person with brown hair, wearing a purple hooded blanket and a red and orange scarf, sitting up in bed. They are holding a small pink cup of tea. In the background, a television set on a wooden stand shows a landscape with a sun, green hills, and a wooden fence. The room has light blue walls. In the foreground, a round table holds a pear, an orange, a glass of orange juice, a blue mug, and a small blue jar.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Megfáztam

Szipogok, szortyogok,
orrhangon dunnyogok,
gűrűzdöl a torkom,
köszörülöm folyton.
Szidnak. Merre jártam?
Tán bacilusbálban?
Nátharagadályban?
Vagy csak az osztályban
kaptam el, vagy honnan?
Mutassam vagy mondjam!
Én csak épp kimentem
hajonfejt, szünetben.

GUBA-KEREKES ZSUZSA rajzai

DÖBRENTÉY ILDIKÓ

A kamilla-tündérek

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer három kamillatündér: Lilla, Milla és Milli. Akkorák voltak, mint az ujjam, és olyan szorgalmasak, mint a méhek.

Egész ősszel kosarat fontak, ollót fentek, télen szárnyas munkaruhát mostak, túltasakot varrtak, tavasszal patyolatlepedőt vasaltak, raktárt takarítottak. Nyáron várták, hogy kinyíljon a kamillavirág.

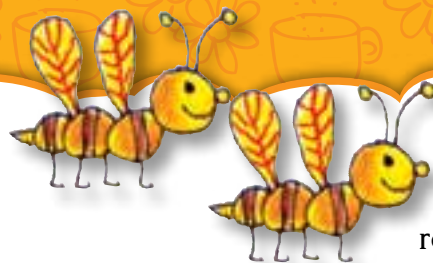
Milla végre kiadta a jelszót:

– Nyisd ki jól a füled: kezdődhet a szüret!

– Szüret! Szüret! – ujjongott Lilla és Milli.

– Zzzzűret! Zzzzűret! – rezzent a lelkes méhcsapat.

Ám beborult az ég, éles villámlás szisszent a rét fölött, lezúdult az eső, s a kamillaszedők bőrig áztak.

Vacogva szárítkoztak a méhek, Lilla és Milli didegve, prűszkölve szaporázott hazafelé. Már is náthás volt mind a kettő. Vörös orral, bekötött torokkal ágyba bújtak.

– Csak tudnám, hogy ki fogja betakarítani a termést... – sóhajtott gondterhelten Milla.

Egyedül indult nagy búsán keresztül a réten. Hát, ahogy ott ballag, szembejön vele két nagycsoportos óvódás: Szabó Zsuzsi és Sánta Balázs.

Milla arca földerült. Kiteregette a szárnyas munkaruhákat az óvódások elé.

– Pfű, de pirinkó! – fütttyentett Balázs. – Megfoghatjuk?

Óvatosan megérintették a tündérholmit – hát, abban a szempillantásban pirinkók lettek ők is! Felöltötték a szárnyas ruhákat, s lássatok csudát: úgy röpködtek, mint a fényes szitakötők.

– Egyet se búsulj, kamillatündér! – intettek a szárnyukkal. – Szüretelünk mi teveled!

Egykettőre teliszedték a kosarakat.

A méhek patyolatlepedőt terítettek a fűbe, s a virágot szétteregették rajta.

Sütött a nap, száradt az illatos kamillavirág. Milla apró túltasakokba töltötte a termést, s a méhek raktárba hordták.

Estére dugig telt a raktár.

Milla kannát vett elő, és friss kamillateát főzött. A méhek mézet csorgattak bele, az-

tán virágos bögrékbe töltöték, és kortyolni kezdték az új szüret első kamillateáját...

– Zsuzsi! Balázs! – hallatszott ekkor váratlanul a rét túlsó végéből.

– Ez anyu! – kapott észbe Zsuzsi.
– Mennünk kell!

Sietve levették a szárnyas munkaruhákat – hát, abban a szempillantásban nagycsoportos óvodások lettek ismét!

– Köszönjük a segítséget! – röptent Milla előbb Zsuzsi, majd Balázs tenyerébe.

– Közzönjük! Közzönjük! – zümmögték kórusban a méhek.

– Főzzetek sok kamillateát Lillának és Millinek, hogy meggyógyuljanak! – integetett Zsuzsi és Balázs, s egyik kezükben kamillavirággal, másik kezükben lépesmézzel, futva indultak Anyu hangja felé.

...Ha hűvös napok jönnek, és édesanyátok mézes kamillateát főz, vagy kamillaborogatást készít, gondoljatok a kamillatündérekre, meg a zümmögő, lelkes méhekre. A virágzó nyári réten ti is találkozhattok velük!

KOVÁCS ORSOLYA rajza

The background of the page is a colorful illustration. At the top, there's a blue border with white cloud-like patterns. Below it, a winding path leads through a landscape. On the left, there are stylized trees with red and orange leaves. In the center, there are several houses with blue roofs and walls, some with red roofs. A path leads from the bottom left towards the houses. On the right, there's a large green hill with a path leading up to it. The path is decorated with small yellow dots. At the bottom, there's a blue border with white cloud-like patterns. The overall style is whimsical and childlike.

LÁSZLÓ NOÉMI

Labda

Száll a nappal, mint a labda,
begurul a virradatba.
Áthajítom az egen,
alkonyatig kergetem.

Száll az éjjel, mint a labda,
a sötétség pattogtatja.
Átgurul az alvó házon,
rátekeredik az álom.

Száll az évszak, mint a labda,
száraz levél hull alatta.
Köd gomolyog, dér szítál,
parázslík egy régi nyár.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Ruhaminták

Csíkos ruhám csiklandós,
Facsemete-erdőt telesuhogós,
Csodapalotákról sugdosós,
Csónakkikötőt felkavarós.

Kockás ruhám kaccantós,
Kerítések közt tovakocogós,
Kockakövekkel társalgós,
Fekete-fehérben is villámlós.

Pöttyös ruhám pörgettyús,
Katicabogárral piknikezós,
Pálmaligetben tévelygós,
Pöttyöt pöttyel elkeverős.

CSEH KATALIN

Márk útra kel

Márk útra készen, felöltözve szépen,
hátizsákja megrakva minden földi jóval...
Indul egy hajóval, de nem a tengeren,
hanem égi vizeken, Felhő-óceánon
siklik a hajó, innen is látható:
szeli a habokat, csillag-hullámokat,
viszi Márkot vissza Vágyországba,
ahol szívrepesve csakis őt várja
anyja, apja, minden pereputtya
s a varázslatos vágyak végtelen vasútja...

OROSZ ANNABELLA rajza

SZŐCS MARGIT

Ambrus- Boldizsár

Bennem lakik Ambrus,
kiben minden hang bús.

Bennem lakik Boldizsár,
kedve Holdra, Marsra jár.

Míg Boldizsár derül,
Ambrus addig borul.
Kedvük folyton kergetőzik,
madárfészkekben időzik.
Olykor égre terül,
máskor lyukba szorul.

Rendkívüli világéjszaka

Az Óriásnagy Bükkfa levelei már hullófélben voltak – az idő mégis kellemes maradt. Az őszi nap annyi szeretettel mosolygott a vidékre, hogy az esti harmat se tudta lehűteni a levegőt.

Meleg volt az éjszaka nagyon. Csipike nem tudott elaludni, pedig Kukucsi nagy buzgalommal mutatta neki a jó példát.

– Melegem van, Kukucsi – jelentette ki Csipike, de válasz nem érkezett, ami nagyon rosszul esett az álmatlannak. – Látod, Kukucsi – bökte oldalba barátját és hálótársát –, ezt nem szeretem én nálad. Téged csak az alvás érdekelt meg az evés. És a föld alatti turka-furka. Réz Úr se különb. Úgy csillog ott a sarokban – igen-igen, Réz Úr, csilloghatsz, rólad beszélek –, mintha minden érdekelné, de közben nem érdekli semmi. Madárral és Nyúllal se vagyok különül. Kicsi vagyok én, mindnyájatok között a legkisebb, a törpe... törpe-törpe, de a lelkem az óriási!

– Nem hinném, hogy olyan hajdemekkora volna! – ült fel dühösen Kukucsi. – Sőt, élek a gyanúperrel, hogy nincs is! Mert ha volna, akkor éjnek évadján nem bökdösnéd a barátodat, nem szónokolnál neki, hagynád aludni! Miféle vendéglátás az ilyen?

– Megint nagyon tévedtél – emelte fel a mutatóujját oktatólag Csipike. – Nekem igenis van lelkem, óriásnagy lelkem van, körülbelül akkora, mit ez a bükkfa, amelyikben lakunk, de az is lehet, hogy nagyobb. És a vendéglátásra ne legyen panaszod, mert te akkor is alszol, ha nem hagylak, neked mindegy.

– Ha nekem mindegy, akkor most miért nem alszom?

– Azért nem alszol, Kukucsi – magyarázta Csipike nagy türelemmel –, mert Vöröshangyáék megjósolták, hogy rendkívüli világéjszaka várható. És a rendkívüli világéjszakán rendkívüli világmeleg szokott lenni.

– Attól félek, hogy rendkívüli világkolontos vagy – jelentette ki Kukucsi, és befele fordult.

– Ez is megvan nálad – bólintott Csipike –, hogy amikor nem győzöd a vitát ésszel, sértegetni kezded, és a lelkembe taposol, hogy megalázz!

– Hogy oda ne rohanjak... – dörögte Kukucsi, de nem rohant oda. Elaludt.

Csipike pedig elhatározta, hogy sétál egyet. Rendkívülit. Még Réz Úrtól se köszönt el, pedig Réz Úr nem is aludt, hanem csillogott. Csipike azonban nem törődött vele. „Csillogj magadnak” – gondolta, és kilépett a csillagfényes őszi éjszakába. Sietve aprózott el az Óriásnagytól alól, nehogy valami lehulló bükkmaktól a fején egy nagy koppanás történjék. Gondolta, hátha találkozik Sünéssel, de nem találkozott. Kecsebeca lent vartyogott a patakparton, de hozzá nem ment. Nem szerette Kecsebecát. Amióta kiderült, hogy Réz Úr nem rettenetes, azóta Kecsebeca, ha csak teheti, csúfolódik vele. „Ha egy kicsit nagyobb lennék – gondolta Csipike –, most

odamennék, és megrugdosnám.” Denevér surrogott el Csipike fölött. „Ez se nagy – nézett utána Csipike –, de legalább tud repülni.” És ment, mendegélt tovább a Tisztás felé, gondolta, megnézi Őszi Kikericsét, hátha az se tud aludni, vagy éppen hangyák mászkálnak rajta. Csipikét fáradtság lepte meg, gondolta, leül egy pillanatra. Alig ült le azonban, iszonyú szárnyszuhogást hallott. Felpattant.

Bagoly Doktor csapott le előtte. Előrehajolt, és jól megnézte Csipikét.

– Huhó, huhó, de boldog vagytok! Már egérnek néztelek!

– De én még boldogabb vagyok, mert ha egér lennék, most bekapnám!

– Nem! Ma éjszaka nem kapnék be senkit-semmit! Boldog vagytok.

– Szó, ami szó, gyakrabban is lehetnél boldog. Hallom, valamelyik éjszaka Vörösbegyéknél három fiókat ettél meg!

– Fegyelmi okokból! – magyarázta Bagoly Doktor. – A kistestvérük beteg volt, megvizsgáltam, és szóltam, legyenek csendben, mert a betegnek aludnia kell. Csipogtak. Megettem őket, és csend lett.

– Ez nálad megvan – csóválta a fejét Csipike. – Ha egészségről van szó, kegyetlen vagy.

– Kegyetlen, de igazságos – hagyta rá Bagoly Doktor.

– És most mitől vagy boldog? – kérdezte Csipike.

– Attól, hogy előbbre vittem a tudományt.

– Nehéz volt? – aggodalmaskodott Csipike.

– Nehéz, de megérte. Szép munka volt – húzta ki magát a tudós Bagoly Doktor. – És elindultam, hogy valami élőlényt keressek, egy lelket, akinek elújságozhatom nagy örömet.

– Hát lélek dolgában jó helyt keresgélsz – nyugtatta meg Csipike –, mert énnekem böhöm nagy lelkem van, bár jobban szeretem a saját örömeimet újságozni, mint a másokét hallgatni. Te azonban csak mondd. Ne kímélj.

– Képzeld, Csipike – jelentette ki Bagoly Doktor –, feltaláltam a Góliátport*.

– Csak nem?! – álmélkodott Csipike. – Az mi?

– Egy por, amelyik mindent megnöveszt. Csipike egyszeriben felfigyelt.

– Mindent és mindenkit?

– Mindent és mindenkit!

– Honnan tudod?

– Biztos!

– Próbáltad?

– Éppen itt a baj!! – szomorodott el a nagy feltaláló. – Senki se hagyja, hogy kipróbáljam rajta.

– Miért nem próbálsz ki magadon?

– Még csak az kéne! Képzeld el, ha egyetlen kicsi porszemet lenyelek belőle, akkorára nővök, hogy egér helyett szarvasokat kellennem. Egy hét alatt mind felfalom a szarvasokat, és aztán... éhenhalok!

– Azt nem lehet, hogy újra... újra visszacsináld magad akkorára, amekkora most vagy?

– Nem, mert a Dávidport* még nem találtam fel.

– És mondd... bárki megnőne attól a Góliátportól, bár egy kicsit?

– Egy kicsit nem, csak sokat. De ki vállalkoznék rá, hogy bevegye?

Csipikének minden porcikája bizseregni kezdett az izgalomtól. Hát mégis teljesül régi vágya, egyetlen álma? Érezte: most – vagy soha. Ünnepelesen meghajolt:

– Én magam. Mégpedig azonnal! Ne felejtse el: rendkívüli világéjszaka van!

.....
*Bagoly Doktor találmánya, a Góliátpor óriásira növeszt, a Dávidpor pedig lekicsinyít. Góliát óriástermetű katona volt, Dávid egy kis pásztorfiú, mégis sikerült legyőznie Góliátot. Lapozz kettőt, és olvasd el a bibliai történetet.

Találd ki, melyik állat vett be Góliátport, és melyik Dávidport.

Dávid és Góliát

Bibliai történet

Saul, Izráel királya harcba keveredett a szomszédos filiszteusokkal. Váltakozó szerencsével folyt a háború.

Egy alkalommal két szemközti hegyen táborozott a két sereg. A filiszteusok közül kivált egy hatalmas termetű harcos: Góliát.

Tetőről talpig pikkelyes rézpáncél védte. A fegyverhordozójával jött lassan előre. Amikor hallótávolságra ért, átkiáltott Izráel táborába:

– Válasszatok ki magatok közül egy embert, hogy megvívjon velem. Amelyikünk győz, annak a serege legyen a győztes!

Dermedt csend volt a válasz. Senki sem mert kiállni Góliát ellen. Negyven napon át a filiszteus minden reggel előállt, kiáltozott.

Egyik reggel jelentették Saulnak:

– Itt van egy fiatal pásztorfiú, kész a bajvívásra!

– Hozzátok élém! – parancsolta a király.

Odavezették Saul elé Dávidot. Piros arcú, kedves tekintetű pásztorfiú volt. Az édesanyja küldte el a táborba, hogy ennivalót vigyen a seregben szolgáló bátyjainak. Saul végigmérte:

– Nem állhatsz ki viadalra. Kicsi és tapasztalatlan vagy még. Góliát óriás és edzett.

Csendesen válaszolt Dávid:

– Ha jött egy oroszlán vagy medve, és elragadott egy bárányt, utána mentem, leteríttem és megöltem. Így jár majd ez a pogány filiszteus is.

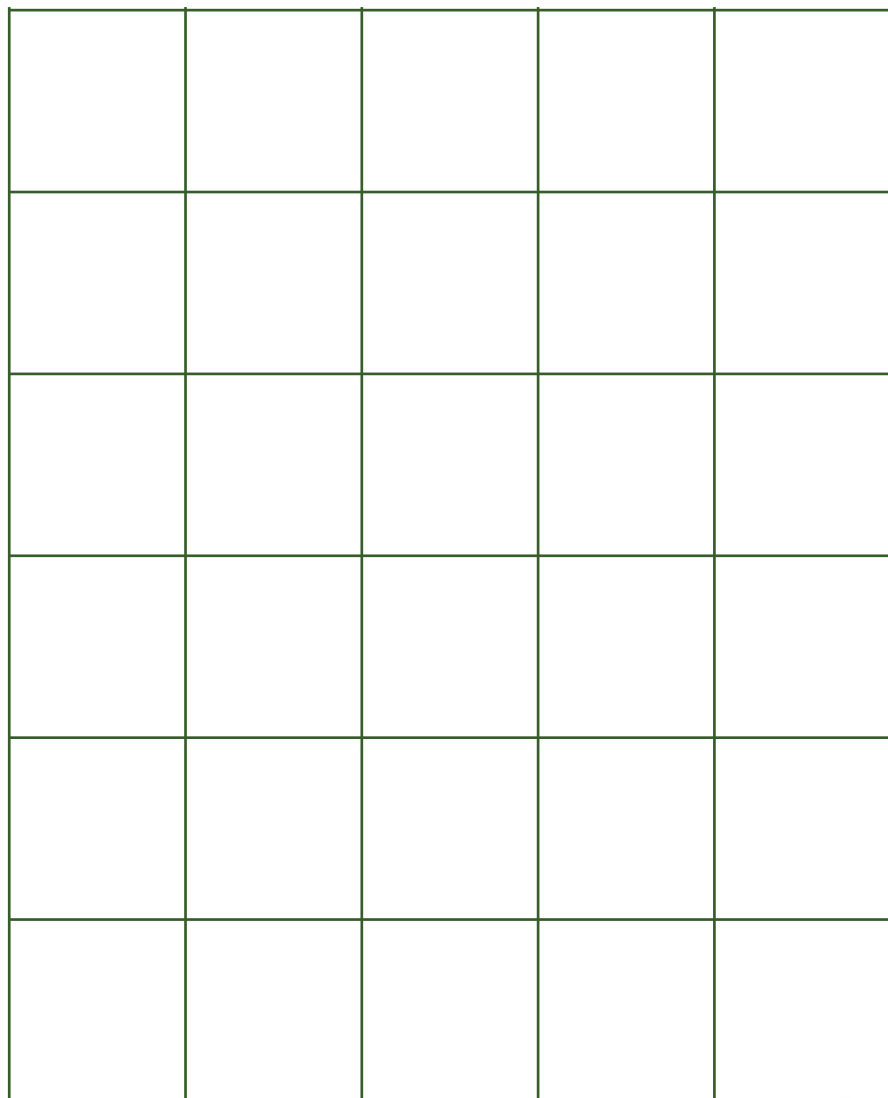
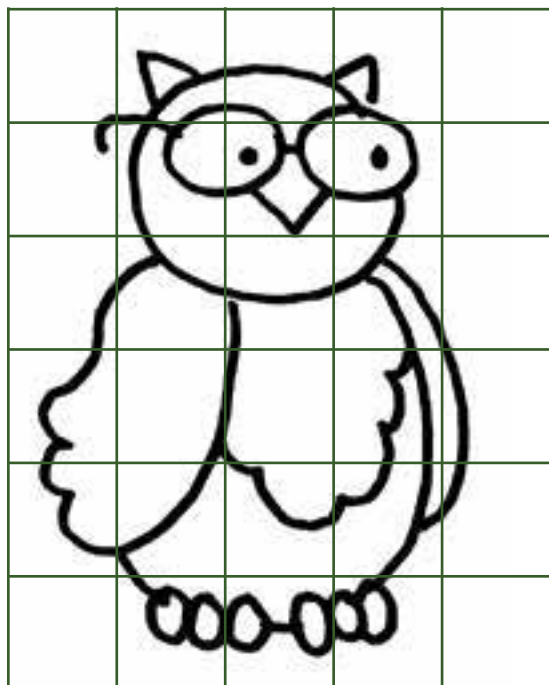
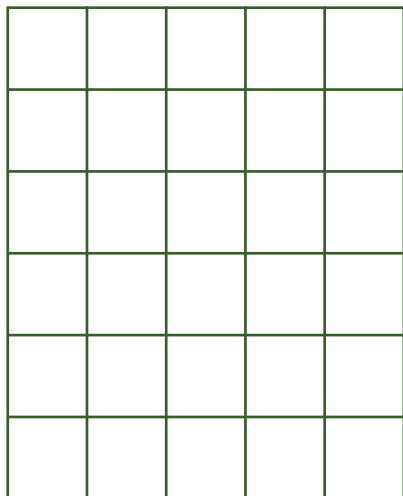
Dávid a patakból öt sima kavicsot tett a táskájába, és parittyával a kezében közeledett a filiszteushoz, szólván:

– Te karddal, lándzsával jössz ellenem. Én a Seregek Urának, Istennek nevében indulok ellened!

Benyúlt a tarisznájába, kivett belőle egy kavicsot, beletette a parittyába és elröpítette. A kő belefűrődött a sisak széle alatt Góliát homlokába. Az óriás a földre zuhant. A filiszteusok rémülten menekültek, az izraeliek Dávidot éltették.

Adj be Góliátport, majd Dávidport
Bagoly Doktornak. A háló segítségével
nagyítsd fel, majd kicsinyítsd le.

TÓTHÁRPÁD FERENC

Négy kicsi gyertya

Négy kicsi gyertya,
pisla-világú,
messzire látszik mégis a fény.
Benne van advent
várakozása,
s általa éltet Betlehem-éj!

Ott van a kisdéd
és anyukája,
szalma-ölével jászol az ágy.
József, az ács is
mondja fohászát.
Megszületett, s már más a világ!

Biztosan fontatok adventi koszorút.
A családban négy szép adventi vasárnapon,
az óvodában, az osztályban pénteken vagy hét-
főn rendre meggyújtjátok a gyertyákat,
míg egyre közeledik a Betlehem-éj.

Várod a Karácsonyt? Mi is. De ne várjuk tétlenül
és anyut nyaggatva, hogy miért nincs már itt
a Szenteste, hanem töltsük meg december
napjait boldog készülődéssel.

Segít a várakozásban a Szivárvány adventi
naptára is. Lapozz egyet. Bak Sára grafikus-
művész annyi vidám jelenetet rajzolt a téli kép-
re, hogy akár egész decemberben nézegetheted,
odaképzeld magad minden helyszínre.

De nemcsak ennyi a játék.

Emeld ki a középlapot, figyelmesen vágd ki
a vastag vonalak mentén, nyisd ki, és törd hátra
mind a 24 ablakot.

Ragasztózd meg a lap túloldalát,
és simíts rá egy fehér rajzlapot.

Csukd vissza az ablakokat, majd a Karácsony-
várás heteiben minden nap nyiss ki egyet.

A kis ablakokban látsz egy fél rajzocskát,
mellette egy fehér négyzetet.

Nosza, egészítsd ki a képet, vagy rajzold meg
a párját. Szép lett?

Kinek ajándékoznád oda, amit rajzoltál?

Mire minden kis rajzot befejezel,
csenget az angyal, itt a Karácsony!

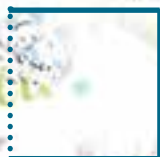
DEC. 15.

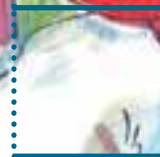
DEC. 18.

DEC. 8.

DEC. 6.

DEC. 21.

DEC. 1.

DEC. 20.

NOV. 30.

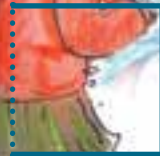
DEC. 11.

DEC. 17.

DEC. 12.

DEC. 3.

DEC. 16.

DEC. 7.

Szivárvány

adventi naptár

DEC. 23.

DEC. 14.

DEC. 21.

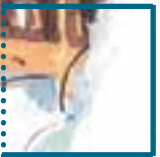
DEC. 19.

DEC. 4.

DEC. 5.

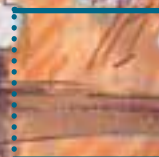
DEC. 10.

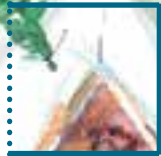
DEC. 9.

DEC. 22.

DEC. 2.

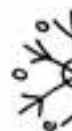

DEC. 13.

DEC. 24.

Színezd ki a rajzot a jelek szerint. A gyertyák lángját advent négy vasárnapján rendre „lobbantsd” fel!

FŐCZE KORNÉLIA

A kis húgom

A kis húgom olyan bátor,
nem fél már az árnyékától.
Nézegeti, becézgeti,
csokit is kínálna neki.
Szól is hozzá, biztatgatja:
– Velem együtt nőj fel nagyra!

Nézem, ahogy eltipegnek,
örömükben jól nevetnek.
Játszanak a csibékkal,
egymást nem is hagyják el.

Mennyi árnyék!
De csak egy a Csipikéé.
Vajon melyik?

Japánban ősi művészet
az árnyszínház. Kóstolj te
is bele. Kislámpával megvilágított keziddel vetíts a falra
madarat, nyulat, kutyát.

DÖME ZSUZSA

Az árnyékom

Elöttem jár az árnyékom,
sokkal gyorsabb, mint én,
látom.
Könnyű lábbal szaporáz,
kezem nyújtom, paroláz.

Olyan fürgé, mint az őz,
lépten-nyomon megelőz,
kitalálja a szándékom,
túllép rajtam az árnyékom.

Micimackó, Malacka és az őszi nagytakarítás

MILNE meséjét továbbszötte SIGMOND JÚLIA

MESÉLŐ: Fűlsiketítő csapkodásra ébredt a százholdas pagony minden lakója. Rohantak Kangamama háza felé, mert onnan jött a nagy zaj. Hát Kangamama szőnyeget porolt.

KANGAMAMA: Itt van az őszi nagytakarítás ideje.

MALACKA: Nahát! És én már azt hittem, valami rettenetes szerencsétlenség történt.

KANGAMAMA: Az őszi nagytakarítás nem szerencsétlenség, pláne, ha kedvvel végzed. Jó lenne, ha ti is hozzálátnátok, mielőtt beáll az esős idő.

MICIMACKÓ: Malacka! Nekem van egy nagyszerű ötletem.

MALACKA: Tudom, Micimackó.

MICIMACKÓ: Honnan tudod, Malacka?

MALACKA: Onnan, hogy tavaly ilyenkor is volt egy ötleted.

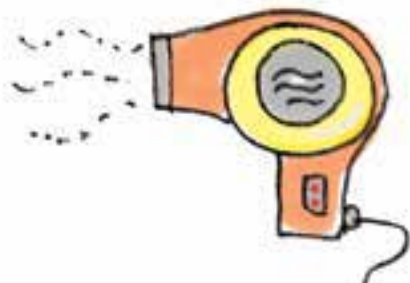
MICIMACKÓ: Igeeen?

MALACKA: Igen! Éspedig az, hogy segítsünk egymásnak, mert együtt könnyebben megy a munka.

MICIMACKÓ: Oh, emlékszem már. Gyönyörűen megtakarítottad az ablakaimat. Olyan fényesen ragyogtak, hogy mindenki megcsodálta őket.

MALACKA: És az én ablakaimat is megcsodálták, mert azokat is én takarítottam meg, és azok is fényesen ragyogtak.

MICIMACKÓ: Jaj, jaj, jaj! Drága Malacka! Eszembe jutott. Amikor befejeztük az őszi nagytakarítást az én házamban, akkor... akkor... már nem tudom pontosan mi történt... de valami fontos elintéznivaló dolgom akadt... és... és én nem mentem segíteni neked. Illetve, amikor néhány nap

múlva mentem, már késő volt, mert te egyedül kitakarítottad a te házikódat is.

MALACKA: Így történt, Micimackó.

MICIMACKÓ: Kérlek, bocsáss meg, drága Malacka!

MALACKA: Én nem haragszom rád.

MICIMACKÓ: Köszönöm, drága barátom. De most tényleg nagyszerű ötletem támadt.

MALACKA: Ajaj! Kicsit félek a te nagyszerű ötleteidtől.

MICIMACKÓ: Ettől nem kell félned.

MALACKA: Mi az a nagyszerű ötlet?

MICIMACKÓ: Malacka! Az idén nálad kezdjük az őszi nagytakarítást. És az ablakaidat én takarítom meg. Remélem, most is olyan fényesen ragyognak majd, mint a tavaly. Hiszen a tavaly te voltál a világ legjobb ablaktakarítója.

MALACKA: Hát azért ez túlzás, Micimackó.

MICIMACKÓ: Kangamama azt mondta, hogy az egész pagonyban azok a legfényesebben ragyogó ablakok, amelyeket Malacka takarított meg.

MESELŐ: Így aztán Micimackó és Malacka nekifogtak az őszi nagytakarításnak. Előbb a Malacka házikóját takarították ki, azután a Micimackóét. Néhány nap múlva a Százholdas Pagony minden háza ragyogott a tisztaságtól.

Gyermekek! Amikor otthon édesanyátok nekifog az őszi nagytakarításnak, kérdezzétek meg, mit segíthetnétek. Biztosan akad számotokra is tennivaló.

Jó munkát!

Rajzoljatok kék pöttyöt azok a tárgyak mellé, amelyekkel takarítunk, és pirosat azok mellé, amelyek más célt szolgálnak

FORRÓ ÁGNES rajzai

DINOSZAURUSZOK

Írta Lángi Péter, rajzolta Kiss Ferenc

Eudimorphodon

Az eudimorphodon
kifeszített szárnyakon –
eltakarva napot, eget –
pásztáz, lebeg vizek felett.
Menekülnek riadt halak,
egyet-egyét azért kikap.
A parton meg ezalatt
fiókái szájuk tátják,
s türelmetlen várják, várják,
hulljon belé jó falat.

Nevét *eudimorfodon*nak kell ejteni. Jelentése: igazi kétalakú fog. A késő triász korban élt, halra vadászó ragadozó volt. Hossza 1 m, kitárt szárnya 1 m, súlya 10 kg. 114 foga volt, elől tűhegyesek, hátrább élékkel barázdáltak.

Eoraptor

Kis rágcsálók, apró hüllők,
résen legyetek,
meg ne lepjen észrevétlen
ellenségeitek!
Karma hegyes, foga éles,
szinte folyton farkaséhes,
s hogyha zsákmányáért trappol,
villámgyors az eoraptor.

Nevének jelentése: hajnali rabló.
A késő triász kor kis állatokkal táplálkozó ragadozója volt, maga is kis termetű, mindössze 1 m hosszú, és 10 kilós.

Nodosaurusz

Volt a dinók közt is egy-két páncélos vitéz:
erős csontvértet forrasztott hátukra a félsz.
Vad húsevő, vigyázz, ha rájuk fáj fogad,
könnyen kitörhet, mert hús helyett
érdes csont fogad.
Ajánlom, hogy zsákmányodért
más irányba fuss,
kemény dió számodra a nodosaurusz.

Magyar neve: dudoros, bütykös vagy csontos gyík.
A kréta kor őslénye. Növényevő volt.
Hossza 5,5 méter, súlya 1 tonna.

Kronosaurusz

Mint a villám borús eget,
hasítja a tengereket.
Rejtőzzetek, cápák, rákok,
mert feni a fogát rátok!
Hajtja mérhetetlen éhe,
s ti vagytok a csemegéje:
ropogós rák, cápahús.
Jön a kronosaurusz!!

Kronoszról, a vérengző görög istenről nevezték el.
10 méteres hosszával egyik legnagyobb tengeri ragadozó volt.
30 centis fogaival a kréta korban ejtette kétségbe a halakat.

Ügyesedjünk

• Márton napjára küldjük nektek a **kolozsvári Aşchiuța Óvoda** Vackor csoportját tanító **Dezső Enikő** óvónő egyszerű és nagyszerű ötletét, a kartontányér-ludat.

• **Fejér Ágota** tanító néni **zabolai** kisdíákjai vidámmá varázsták a novemberi esőt, ködöt. Az ecsettel megfestett komor háttérre élénk színű origami bohócot és pöttyös esernyőt hajtogattak, ragasztottak.

• Nem unja az esőt **Gergely Erika** és **Farkas Andrea** Méhecske csoportja sem. A **kolozsvári Hársfaillat Óvodában** minden esőcseppnek saját arca és története van.

• A **kolozsvári Pöttyös Panna Óvoda** Pillangó csoportja fél gyümölcsöt mártott festékbe, úgy pecsételt színes almát, körtét – írta **Ilyés Aranka** óvó néni.

• Egri olvasóink Gáti Noémi és Kovács Andreea tanító néni irányításával a csuhéból kötözött virágokat egy-egy kis festékkel élénkítették. A hagyományos töklámpások mellett versenyautót is faragtak tökből.

• Jankó Ágnes és Bartha Evelyn óvónők apróságai a kolozsvári Gyermekevilág Óvodában még nem faraghatnak igazi töklámpást, ezért papírcsíkokból fűztek duci, mosolygós sütőtököt.

• Íme még egy töklámpás, amelynek elkészítése nem „balesetveszélyes”: egy tekercs WC-papírt vontak be krepp-papírral, erre ragasztották a kollázs-arcot Komáromi Tünde és Gál-Máté Éva kis tanítványai a tordai Jósika Miklós Líceum Óvodájában. Egérkéjük két kis dísz-tökből született.

• Mitől ilyen szép narancssárga Bagoly Antónia tanító néni kovásznai osztályának egyfejű sárkánya? Talán a sütőtököt a királykisasszonyoknál is jobban szereti.

Szárnybontó

Őszi szellők fújdogálnak,
A levelek táncot járnak,
Táncol a sok színes levél,
Beköszönt a hideg tél.
Hull a hó, hull a hó,
Szánkózni, jaj, de jó.

Madarász Bernadett,
Gyergyószentmiklós

Gyűjtő Barbara, Csíkmenaság

Az utcán egy kisiú bámészkodott. A szél őszi leveleket kergetett, és esett az eső. A fiúcska beült egy pavilonba. Onnan beszélt az ősznek. Dicsérte az ősz szép, színes, tarka leveleit.

Sorbán Mónika, Sepsiszentgyörgy

Halmágyi Zsombor,
Csíkmenaság

Őszi falevelek,
Gyönyörűek vagytok,
Kedvellek titeket.
Lágy szellő fújdogál,
Ringat szárnyain,
Fák ágai között
Napsugárban repít.

A marosvásárhelyi
Al. I. Cuza Iskola
III. E osztálya

Bíró Ádám Gergely,
Mezőtelegd

Balogh Gabriella, Margitta

Miklós Tímea Izabella,
Marosvásárhely

Amikor kicsi baba voltam, kaptam egy kiscsikót. Együtt nőttünk fel, csak ő hamarabb nőtt. Vilmának neveztük el. Az apukám állatorvos. Én is az akarok lenni. Apa azt mondta, lehet, hogy Vilmának kiscsikója lesz. Szeretném, hogy szép fehér legyen, Szalma Ámikának hívják, és a legjobb versenyló legyen a világon. Olyan szép ló legyen, mint Szalma Vilma.

Szalma Anita, Kolozsvár

Gálfalvi Tímea Alida,
Marosvásárhely

Egyszer a kutyák és a macskák alaposan összevesztek. Háborút terveztek. Aki veszít, hat hétig szolgálja a győztes csapatot. Délután találkoztak a mezőn, de mikor megfújták a kürtöt, a macskák elkezdtek hízelegni, nyávogni. A kutyák pedig mérgükben láncra kötötték magukat. Máig is ott ülnek, ha az egér el nem rágta a láncot.

Datki-György Júlia Inez, Zabola

Rusz Csilla tanító néni osztálya a nagyváradi Szacsavay Imre Iskolából:

Ordas az én becenevem,
Nyúl a kedvenc eledelem.
Elcsábítom Piroskát,
Kergetem a nyulacsakát.

Illés Jázmin

Hosszú farkú farkaska,
jól vigyázz ma magadra,
mert ha a róka erre jár,
az eszeden könnyen túljár!

Bereczki Alexa

A róka jól fog madarat,
nem is könnyű feladat.
Nagyon jó a szaglása,
és jó gyors a futása.
Lángvörös a bundája,
magánháza egy odú,
ő az a lompos farkú.

Bruncsák Gergely

Csipike postája

Szeretem az őszt az erdő pompás színei és a levélhullás miatt. Nemcsak a falevelek hullanak sűrűn, hanem a ti leveleitek is. Az egyikből azt olvasom ki, hogy közeleg a tél, a másikkól azt, hogy szerettek engem és a Szivárványt. Ettől vagyok én vidám törpe, ha esik, ha fúj.

Köszönöm, barátaim: **Kerezsi Boglárka**, Kézdiszárazpatak; **Somogyi Ágnes**, Kaplony; **Török Klára és Éva**, Halmágyi Csenge, Kolozsvár; **Gál Karola Petra**, Fazakas Levente István, Zilah; **Nagy Evelyn Adrienn**, Marosvásárhely; a **szilágyperecseni** óvodások; a **szilágypaniti I.**; a **kovásznai I. osztály**.

• Nagyon szeretjük a Szivárványt és a Napsugárt egyaránt. Sokat tanulunk, és sok ötletet merítünk belőle. Mindezt nagyon szépen köszönjük – **Zavatzky Hajnalka** és medgyesi óvodásai.

• Közösén több verset, történetet elolvastunk, megbeszélünk. Van, aki már próbálkozik a rímkereséssel is. A legsikerültebbeket elküldjük a Szárnybontónak. **Kövér Margit tanítónő** a **sepsiszentgyörgyi** Ady Endre Iskolából

• Régi kedves barátaink, a **szatmárnémeti** Árva Bethlen Kata Református Óvoda egész közössége is jókedvvel és Szivárvánnyal vágott neki az új tanévnek – írta **Nagy Csilla óvó néni**.

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlapra!

		3

E lapszám támogatói:

● **A lövétei** nagycsoportos gyerekek **Kelemen Angella óvónővel** Vásárhelyre kirándultak abból a pénzből, amit *A harmadik királyfi* című pályázaton nyertek. A kalandos napba belefért az állatkerti séta, pancsolás az uszodában és a játszótér alapos „felderítése” is.

● Izgatottan várjuk Karcsi bácsi megjelenését a jókora köteg Szivárvánnyal. Élménydús napjaink legszebb pillanatait elküldjük nektek is, talán majd viszontláthatjuk őket kedves újságunk lapjain. Kiváltság, hogy a munkatársaitok lehetünk. **Kulcsár Márta szilágyperecseni óvónő**

● Tavaly ötszáz kis lámpásfény világította meg az őszi Sétateret. Az idén vajon hányan leszünk? – találgtják a **kolozsvári Unitárius Óvoda óvónői**, miközben lelkesen szervezik a harmadik Márton-napi lámpás felvonulást.

Címlap:

**Fejér Ágota
tanító néni
zabolai kisdíákjai**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja.

Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622.
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Rajz-üzenet

Bikali Szófia Kinga,
Szucság

Fodor Nóra,
Szamosújvár

Hover Dorka,
Magyargyerőmonostor

Tihoan Tudor,
Szilágypanit

Lukács Tímea,
Kolozsvár

Ára 3 LEJ, 400 FT